

New York i et nyt lys

Tommy Michael Jensen tolker "The Big Apple" på sin egen meget personlige måde

New York står for mange som den arketypiske storby. Skyskraberne, de mange mennesker og den hektiske trafik er blevet symbolet på den amerikanske drøm, på frihed, optimisme og livsglæde. Efter 11. september 2001 har en anden historie set dagens lys med de kollapsede tvillingetårne, murbrokker, sorg og en generel frygt lurende i baghovedet.

Også inden den skæbnesvangre dato var der imidlertid en anden side af New York. En knap så dramatisk, men alligevel uundgåelig side, som "The Big Apple" deler med alle storbyer rundt omkring i verden. Bag den knitrede facade, bag de forkromede bygninger, marmormonumenter og spejlblanke butiksfacader lurer forfaldet. På mure og vægge har den massive masse af iturevne plakater og halvt opløst graffiti dannet en næsten organisk masse, betonbygningers facader er misfarvet af fugtpletter og op fra fortove og fliser skyder ukrudtsplanter frem med en sådan kraft og hurtighed, at man nemt kan forestille sig, hvordan byen ville se ud, hvis menneskerne ved en eller anden katastrofe forsvandt.

Det er er dette møde mellem glitter og forfald, mellem opbygning og nedbrydning, mellem orden og kaos og mellem kultur og natur, som Tommy Michael Jensen maler i sine billeder. Temaet er ikke nyt, det er et velkendt motiv i kunsthistorien, men her er processen speedet op på dramatisk vis. I Tommy Michael Jensens malerier, de fleste med titlen "Cityscapes", er New York fragmenteret, ikke til uigenkendelighed, men så meget, at de velkendte scenerier nærmest er blevet til collager. Brooklyn Bridge, Chrysler Bygningen, Empire State

Building, Roosevelt Centret, FN's hovedkontor og det nye knap færdige tårn på Ground Zero skyder sig skævt ind og ud mellem hinanden omgivet og omviklet af træer, grene, ledninger og kabler i et tumultarisk virvar. Scenerierne kan have noget apokalyptisk over sig, som om dommedag foregår lige her og nu, men helhedsindtrykket er ikke kun præget af katastrofestemning. Tværtimod. For ganske vist viser Tommy Michael Jensen New York som en by, hvor forfaldet lurer lige nede under overfladen, men det synes lige så klart, at byen vil overleve med enspænderens stædige livsvilje intakt. Ja, det virker som om, at New York, i Tommy Michael Jensens vision, faktisk bliver næret af den truende konflikt, at energien og livsviljen kun bliver endnu større i visheden om, at terrorister, konflikter og latente naturkatastrofer vil have den ned med nakken. Som Istedgade overgiver New York sig aldrig.

Med New York som sit faste motiv viser Tommy Michael Jensen, hvordan et velkendt, arketypisk sceneri kan blive forvandlet til en slagplads mellem nedbrydende og opbyggende elementer. Med en hvirvelvindsagtig energi, holdt på plads af en sikker evne til at få kompositionen til at hænge sammen, viser han den ældgamle konflikt mellem naturen og kulturen i sin egen personlige fortolkning. Energien smitter, og man får en uvilkårlig lyst til omgående at rejse til New York og opleve byen for første eller anden eller tiende gang med Tommy Michael Jensens malerier i baghovedet.

Tom Jørgensen, kunstanmelder på Jyllands Posten, redaktør af Kunstavisen